

Zástupci fakult vybírali univerzitní víno 2005/06

V pátek 4. listopadu se již posedmé uskutečnilo po zástítoou rektora naší univerzity a ministra zemědělství v prostorách univerzitní auly a menzy na Vinařské ulici v Brně slavnostní vyhlášení výsledků soutěže TOP 77 nejlepších vín České republiky. V organizačním výboru soutěže působili za MU prorektor Jan Slovák a ředitel SKM Zdeněk Čížek.

Součástí této slavnosti vína se stal třetí ročník konference Víno a zdraví za účasti předních vinařských odborníků a pedagogů z Lékařské fakulty pod záštitou jejího děkana Jana Záloudíka. Tečku za konferencí udělal svým příspěvkem proděkan FSS Ivo Možný.

Výsledky soutěže a přehled nejlepších vín České republiky jsou shrnuty v Průvodci vínem, který bude pro případné zájemce k dispozici na odboru vnějších vztahů a marketingu rektorátu MU.

Z celkového počtu tisíc vín bylo do soutěže TOP 77 vybráno 310 vzorků od osmaosmdesáti výrobců z Moravy a Čech. Odborná mezinárodní degustáční komise v průběhu září vybrala 77 nejlepších vín, která byla na slavnosti prezentována.

Jedním z členů univerzitní hodnotitelské komise, jejímž úkolem bylo vybrat univerzitní víno pro akademický rok 2005/06 byl i děkan Lékařské fakulty profesor Jan Záloudík. Pod jeho záštitou proběhla rovněž paralelní konference Víno a zdraví. Foto: Ondřej Ženka.

V rámci TOP 77 pracovala tradičně univerzitní hodnotitelská komise složená ze zástupců jednotlivých fakult pod vedením děkana Fakulty informatiky Jiřího Zlatušky, která vybrala univerzitní bílé a univerzitní červené víno pro akademický rok 2005/2006.

Rektor MU prof. Petr Fiala ocenil tato vína na slavnosti medailemi. Univerzitním vínem se stalo Rulandské

bílé 2004 výběr z hroznů od výrobce Réva Rakvice s. r. o. a André 2003 pozdní sběr od výrobce Moravino Valtice s. r. o.

Všechna oceněná vína mohou zájemci zakoupit ve Stálé prodejní výstavě vín v Indovom v Brně na Údolní 27, která byla spolupořadatelem soutěže TOP 77.

Zdeněk Čížek,
ředitel Správy kolejí a menzy

Když počítač opravuje devět set písemek

Na Masarykově univerzitě přicházejí každoročně v některých předmětech na začátku semestru ke slovu takzvané rozřazovací zkoušky. Jedná se o diagnostické testy, které mají zhodnotit úroveň v určité disciplíně, například pro následné zařazení do seminárních skupin odstupňovaných podle obtížnosti, nebo mají smysl jako prerekvizita pro povolení absolvovat předmět.

Typické je použití v jazykových kurzech. Na Fakultě informatiky se letos ke studiu předmětu VB035 Angličtina I přihlásilo více než devět set stu-

dentů. Letos byl poprvé rozřazovací test proveden za použití nových e-learningových agend Informačního systému MU. Studenti byli rozděleni do celkem dvanácti běhů dále dělených podle kapacit počítačových učeben. IS MU pro každého studenta namíchal unikátní zadání nastavené tak, aby k testu měli přístup pouze studenti příslušných skupin, a to pouze v určitém termínu. Obsluha počítačových učeben tedy jen zkontrolovala prezenci tak, aby studenti nemožli skládat test v jim určené době odněkud jinud za použití nedovolených pomůcek,

předvedla navigaci k vzorovému testu, kde si ji student vyzkoušel, a dbala, aby studenti při řešení nepoužívali jiné služby počítačové sítě.

Díky jednoduchosti celé administrace bylo reálné, aby zadání obsahovalo padesát otázek, tedy dostatečné množství pro kvalitní test. Opravovat ručně více než čtyřicet pět tisíc odpovědí by totiž při papírové podobě testu bylo pro vyučující velmi časově náročné.

„Opravování rozřazovacího testu, kterého se každoročně účastnilo více a více studentů, bylo velmi zatěžuj-

cí a zdouhavé,“ říká Martin Dvořák z oddělení jazyků Fakulty informatiky, který rozřazovací test ve spolupráci s pracovníky Centra výpočetní techniky zorganizoval. „Proto jsem se rozhodl využít výhod Informačního systému MU a provést test on-line. Přes prvotní zmatky a nedůvěru se to nakonec velmi dobře podařilo, studenti měli k dispozici výsledky ještě tentýž den, zcela se vyloučila možnost chyby při opravování a nám to ušetřilo spoustu času a práce. V budoucnosti bychom takto chtěli organizovat nejen vstupní, ale i vnitrose-

mestrální testy, nejlépe s modifikací více správných odpovědí a popřípadě možností vepisování celých výrazů studentem,“ dodává Martin Dvořák.

Pro příští semestr se v IS MU počítá se zprovozněním další služby týkající se písemných testů nebo zkoušek: skenování, rozpoznávání a opravování odpovědních archů papírových testů. To usnadní administraci zase těm vyučujícím, kteří nemají k dispozici potřebnou kapacitu počítačových učeben.

Miroslava Misáková,
analytička vývojového týmu IS MU

AKADEMICKÝ SPORT

Purmenský: Škola mi dává zabrat

Cyklista Jaromír Purmenský, nejlepší český bike-maratonec a loňský mistr republiky v této disciplíně, patří mezi nejstarší studenty Fakulty sportovních studií. Ve svých třiceti letech navštěvuje druhý ročník bakalářského studia, v širším životním tempu se nadále žije sportem a nezvykle otevřeně líčí svůj život.

Vaše hlavní disciplína je bike-maraton. V čem to spočívá?

Může to být závod buď na horských, nebo silničních kolech a je založený na tom, že se jede v kuse nějakých pět šest hodin. Což je pěkná fuška, protože se musí jet zatraceně rychle, a to většinou lidí vydrží tak hodinu nebo dvě. Já osobně už teď dělám hlavně horské kolo a tam je kromě fyzické zdatnosti klíčová i znalost terénu. To vám může klidně vyhrát závod, protože je to kolikrát o tom, jestli budete padat, nebo ne.

Utrpěl jste za svou sportovní kariéru nějaké vážné zranění?

Vážná zranění jsem utrpěl jen dvě. To první bylo, když jsem se projížděl

kousek za Brnem a přeskakoval naráz dva stromy. To se mi podařilo probodnout si střeva o našťápnutou větev. Navíc jsem s tím musel ještě dojet na kole k silnici, kde čekala sanitka. Druhé zranění jsem měl při závodu, když jsem při nulové rychlosti vybíral zatáčku a sjel jsem kolenem na ostré kameny. Roztrhl jsem si kůži až na česku, takže mi lezlo jablko. Zkoušel jsem s tím závod dojet, ale moc to nešlo.

Jak jde práce profesionálního sportovce dohromady se školou?

Skloubit školu s prací jde mně osobně dost těžko, protože studuji dálkově, školu mám často v pátek a závody většinou začínají už v sobotu. V tomhle mi připadá, že škola profesionální sport trochu zabíjí. Špatné je, že musím třeba v pátek jít na judo, místo abych už byl na trati a připravoval se na závod.

Ve škole jste ve druhém ročníku a je vám třicet let. Proč jste se vrhl na studium tak pozdě?

Nebyl čas. Školu jsem vlastně začal studovat až na naléhání kamarádů a příbuzných, ale vím, že je to pro mě taková jistota do budoucna. Už nejsem nejmladší a vystudovaná škola znamená, že budu moci dělat třeba

trenéra, pracovat ve škole nebo v Českém svazu cyklistů. Ale musím říct, že mi studium dává dost zabrat, protože jsem ze školy venku spoustu let a už jsem zapomněl takové ty věci jako fyziku a neumím si už moc rychle zapisovat. Ale jak teď studuji, tak vidím, že kdybych to všechno, co se teď dozvídám, věděl dřív, mohl ten můj sport vypadat jinak.

Jak jste se vlastně dostal k cyklistice?

Tak nějak postupně ze zájmu. S cyklistikou jsem začal někdy ve čtrnácti letech. Pak si mě všimli v armádním sportovním oddíle cyklistiky Dukla Brno, takže jsem si tu užil krásnou vojnu bez gumácké buzerace. Normální práci jsem pak dělal vlastně jenom rok, ale to mě nechytlo, takže od té doby se živím profesionálním sportem.

Nekazí vám ta profesionalita trochu zálibu ve sportu?

Cokoliv, co se stává povinností, se trochu zprotiví, stejně jako sport, když se dělá profesionálně. Z „chtít“ se stane „muset“ – a to už není ono. Navíc dnes se ode mě očekává, že budu na domácích závodech vyhrávat, takže jsou pro mě dost stresové. Cítím určitý tlak

a to není moc příjemné. Ale musím říct, že když jsem tři týdny bez kola, vnitřně mi to chybí. Problém s profesionálním sportem je v mém případě také v tom, že je to dost nejistá práce. Mně už dneska nikdo nedá smlouvu na delší dobu než na rok, takže vůbec nemůžu říct, co bude třeba za pár měsíců.

Máte ještě ve vašem věku nějaké sportovní ambice?

Ambice může mít člověk pořád, ale já už můžu tak spíš udržovat to, co mám. Pomýšlet na start třeba na světovém poháru je trochu přehnané, protože do mě nikdo neinvestuje peníze, abych se tam mohl objevit. Já nemůžu slíbit lepší než 5. až 12. místo a do toho nikdo nepůjde. Navíc závody světového poháru je několik,

a když pojedou třeba jen na jeden, tak nemám šanci do celkového pořadí nějak zasáhnout.

David Povolný

